

Udskriftsdato: 14. december 2025

FOU nr 1981.135 (Gældende)

Erstatning for tyveri af knallert

Ministerium: Folketinget

Erstatning for tyveri af knallert

Ikke fundet grundlag for at kritisere, at justitsministeriet afslog uden dom at imødekomme et erstatningskrav i anledning af tyveri af dele af en knallert, som var bragt til undersøgelse hos statens bilinspektion i Holstebro, og som var anbragt på pladsen ved bilinspektionens synshal.

Henstillet til ministeriet at imødekomme klagerens ansøgning om fri proces til retssag vedrørende erstatningskravet.

(J. nr. 1980-1295-68)

A klagede over, at justitsministeriet i skrivelse af 24. oktober 1980 havde meddelt ham,

1) at ministeriet kunne henholde sig til sin afgørelse af 21. marts 1980, hvorefter ministeriet ikke fandt grundlag for at ændre rigspolitichefens afslag af 29. november 1979 på et erstatningskrav fra A's søn, B, jfr. nærmere nedenfor.

2) at ministeriet ikke fandt grundlag for at ændre et afslag af 6. juni 1980 fra Ringkøbing amt på en ansøgning fra A om fri proces under en retssag, som A for sin søn agtede at anlægge mod politimesteren i Holstebro vedrørende det pågældende erstatningsspørgsmål.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at A's (dengang 16-årige) søn, der den 17. september 1979 kom kørende på sin knallert med en kammerat bagpå, blev standset af en politipatrulje. B's knallert blev i forbindelse hermed på politiets foranledning bragt til undersøgelse hos statens bilinspektion i Holstebro af Falck-Zonen. Natten mellem den 17. og 18. september 1979 blev der stjålet forskellige knallertdele fra B's knallert, mens den stod på pladsen ved bilinspektionens synshal.

I skrivelse af 22. september 1979 til statens bilinspektion, Holstebro, rejste A krav om, at »statens bilinspektion eller anden myndighed« skulle betale B et nærmere angivet beløb i erstatning i anledning af tyveriet.

Med skrivelse af 22. oktober 1979 sendte politimesteren i Holstebro A's erstatningskrav (og 4 andre lignende erstatningskrav) til rigspolitichefen og anførte:

»...

Under henvisning til, at de i bevaring tagne knallerter har været opbevaret inden for et aflåset område med et 2 m højt ståltrådshegn, jfr. vedlagte fotomappe over synshallen i Holstebro, skal jeg indstille, at de rejste erstatningskrav afvises, da der ikke er handlet culpøst fra politiets side.«

I skrivelse af 5. november 1979 til politimesteren i Holstebro anmodede rigspolitichefen om oplysninger om, hvorvidt »alle eller nogle af de stjalne dele var afmonteret af bilinspektionen inden tyverierne« og »i bekræftende fald... om der var truffet særlige foranstaltninger til sikring af afmonterede dele« (når rigspolitichefen stillede disse spørgsmål, skyldtes det, at justitsministeriet havde imødekommet erstatningskrav i tilfælde, hvor de stjalne knallertdele forinden var afmonteret af bilinspektionens personale, jfr. nærmere rigspolitichefens udtalelse af 19. februar 1980).

Bilinspektionen oplyste den 19. november 1979 til politiet i Holstebro, »at de stjalne dele ikke forud var afmonteret af bilinspektionens personale«, og politimesteren viderebragte denne oplysning til rigspolitichefen.

I skrivelse af 29. november 1979 til politimesteren i Holstebro meddelte rigspolitichefen, at han kunne tiltræde politimesterens indstilling af 22. oktober 1979 (citeret ovenfor).

I skrivelse af 5. december 1979 meddelte politimesteren i Holstebro A (og de andre personer, der havde rejst tilsvarende krav om erstatning), »at rigspolicechefen den 29. november 1979 har afvist det rejste erstatningskrav med den begrundelse, at der ikke fra politiets side er udvist en ansvarspådragende adfærd, idet knallerten har været opbevaret inden for et aflåst område med et 2 m højt ståltrådshegn omkring«.

I anledning af en fornyet henvendelse fra A meddelte politimesteren følgende:

»...

Erstatningsansvaret afvises i overensstemmelse med gældende retspraksis, idet der ikke fra politiets side er udvist forsømmelighed ved opbevaring af knallerten, da den har været opbevaret indenfor et aflåst område med et 2 m højt ståltrådshegn omkring.

...«

I skrivelse af 11. januar 1980 klagede A til justitsministeriet over politimesterens afgørelse. I skrivelsen anførte A:

»...

Ovennævnte afvisning af erstatningsansvar kan jeg under ingen omstændigheder acceptere, da trådhegnet er i meget dårlig stand, gennemrustet, så man med lethed kan komme ind på tilsynshallens område - dog skal nævnes, at fremgangsmåden ved at komme ind på området er i henhold til telefonsamtale med hr. bilinspektør ... Holstebro, den, at man blot træder på håndtaget i lågen til tilsynshallens område, og derefter svinger eller vælter sig over lågen - så er man på tilsynshallens område uden større besvær - derfor er nævnte knallerter, motorcykler og automobiler ikke anbragt på sikker og betryggende måde, da jeg også kan henvise til hr. bilinspektør ...s udtalelse om, at der alene i året 1979 har været mindst 10 tilfælde af tyveri af lovlige knallertdele, som er fjernet fra nævnte område. I øvrigt kan jeg henvise til bilinspektørens skrivelse af 2. oktober 1979 (formentlig 28. september 1978; min bemærkning) til justitsministeriet, som politimesteren i Holstebro har givet påtegning ... vedr. bygnings- og ikke tilfredsstillende opbevaringsmuligheder af tvangsbeordrede knallerter m.v. til eftersyn på biltilsynshallens område.

Skrivelsen til justitsministeriet udfærdiget af bilinspektøren er netop udfærdiget, fordi man på biltilsynshallen ligeledes anser opbevaringsmåden som helt uacceptabel, da de meget ofte har vrøvl med bestjålne personer og deres forældre.

Endvidere kan henvises til samtale mellem undertegnede og tillidsmanden ved Falck-Zonen, ... at man nu har fået udleveret nøgle til selve tilsynshallen, så beordrede knallerter til eftersyn nu kan anbringes i selve tilsynshallen (altså under aflåst tag).

Under henvisning til, at knallerten var beordret til syn af politiet ved Falck-Zonens foranstaltning, må politiet (tilsynshallen) være ansvarligt for nævnte knallertdele, da tyveriet er foretaget på tilsynshallens område, under tilsynshallens varetægt.

Havde knallerten været opbevaret på knallertværksted i den private sektor, ville erstatningskravet være at udbetale gennem forsikringsselskab, og jeg kan ikke se, at politiet og statens biltilsyn ikke også har ansvar over for landets borgere, hvorfor jeg nu håber, at De hr. justitsminister vil sørge for, at nævnte regning bliver betalt snarest belejligt.

...«

I en udtalelse af 30. januar 1980, som justitsministeriet indhentede i anledning af A's klage, anførte politimesteren:

»... at såvel den klageren vedrørende knallert som de øvrige i sagen nævnte knallerter, hvor ligeledes erstatningskrav er afvist, har været opbevaret inden for et aflåst område med et 2 m højt ståltrådshegn.

Til vurdering af opbevaringsforholdene vedlægger jeg fotomappe og rids.

Den af klageren i sit brev omtalte skrivelse angår skrivelse af 28. september 1979 fra bilinspektøren i Holstebro til justitsministeriet med min påtegningsskrivelse af 3. oktober 1979. Der vedlægges en

fotokopi af det anførte tillige med fotokopi af min skrivelse af 11. december 1979 til rigspolitichefen vedrørende opførelse af et redskabsrum på synshallens område til opbevaring af knallerter.

...«

I en udtalelse af 19. februar 1980, som justitsministeriet indhentede i anledning af A's klage, anførte rigspolitichefen:

»... jeg skal indstille, at min afgørelse af 29. november 1979, hvorefter der ikke udbetales erstatning, fastholdes.

Afgørelsen er i overensstemmelse med fast praksis i sager vedrørende tyverier fra bilinspektionens plads i Holstebro. Det fremgår af sagen, at knallerterne har været placeret på et aflåst område, der er omgivet af et 2 m højt ståltrådshegn. Jeg må derfor fastholde, at opbevaringen har været forsvarlig, selv om man naturligvis ikke kan gardere sig imod, at folk i tyvagtig hensigt kan kravle over hegnet.

Jeg skal i øvrigt henvise til justitsministeriets afgørelse af 13. marts 1978 vedrørende tyveri fra samme synsplads ... Når der i denne sag blev udbetalt erstatning, skyldtes det alene, at de stjålne dele var afmonterede og lå i en plasticpose på knallerten.

Endvidere henvises til en i dag til justitsministeriet fremsendt klagesag fra ... Struer ...«

I skrivelse af 21. marts 1980 til A meddelte justitsministeriet, at ministeriet ikke fandt grundlag for at ændre rigspolitichefens afgørelse. Justitsministeriet anførte endvidere:

»...

Såfremt De fortsat mener, at Deres søn har et erstatningskrav mod det offentlige, må ministeriet henvise Dem til eventuelt at gøre kravet gældende ved domstolene.«

Spørgsmål om den nærmere indretning af bilinspektionernes synshaller (og pladser) - bl.a. i Holstebro - var på tidspunktet for ombudsmandens behandling af A's sag under overvejelse i justitsministeriet. I forbindelse med behandlingen af A's sag lånte ombudsmanden justitsministeriets sag vedrørende dette generelle spørgsmål samt nogle akter fra politimesteren i Holstebro.

Det fremgik af de modtagne akter, at bilinspektøren i Holstebro i skrivelse af 29. oktober 1974 havde ansøgt justitsministeriet om, »at der i lighed med, hvad der er sket ved bilinspektionen i Viborg, må blive opført et redskabs- og opbevaringsrum ved bilsynshallen her i Holstebro«. Som begrundelse for ansøgningen havde bilinspektøren bl.a. anført, at »vi i det sidste årstid (har) været udsat for adskillige tyverier fra både motorcykler og knallerter indbragt til undersøgelse«.

I en tilsvarende ansøgning af 28. september 1979 (omtalt i politimesterens ovennævnte udtalelse af 30. januar 1980) til justitsministeriet anførte bilinspektøren:

»Bilinspektionen i Holstebro ønsker opført et redskabs- og opbevaringsrum, bl.a. til opbevaring af undersøgte knallerter.

I løbet af det sidste års tid er indbrud og tyverier fra det indhegnede område ved statens bilinspektion i Holstebro taget til i et omfang, at det er en belastning for os, for kriminalpolitiet og for de knallertejere, det går ud over.

På årsbasis foretages undersøgelser af godt et par hundrede knallerter her ved bilinspektionen, men ind imellem hænder det, f.eks. efter en weekend, at vi får en 8-10 knallerter til undersøgelse.

Forholdet er det, at vi for det meste har 5-10 knallerter stående uden for hallen, klar til afhentning af de respektive ejere. På grund af pladmangel kan disse ikke opbevares i hallen. Tyverierne fra disse knallerter er nu så talrige, at vi mener det er nødvendigt at dæmme op for disse ulovligheder.

Vrede ejere eller deres forældre bebrejder gang på gang personalet her, at vi ikke alene inddrager de ulovlige dele fra knallerterne, men endog ikke er i stand til at passe på resten af knallerten, som ved politiets foranstaltning er indbragt til undersøgelse ved statens bilinspektion.

Sidst er 2 stk. knallerter for få dage siden blevet ribbet for næsten alt brugbart...«

Bilinspektørens skrivelse af 28. september 1979 blev fremsendt til justitsministeriet med en påtegning af 3. oktober 1979 fra politimesteren i Holstebro, der anbefalede bilinspektørens ansøgning.

I skrivelse af 11. december 1979 til rigspolicechefen anførte politimesteren under henvisning til bilinspektørens ovennævnte skrivelse af 28. september 1979:

»...

Baggrunden for anmodningen er det stigende antal tyverier fra knallerter, der opbevares på bilinspektionens område.

Til illustration af behovet for et rum som af bilinspektøren anført skal jeg oplyse, at der indtil dato i 1979 har fundet tyverier fra knallerter sted i 9 tilfælde.

...

I de tilfælde hvor erstatningskrav er indleveret i anledning af de stedfundne tyverier, er de forurettede nægtet erstatning, da knallerterne har været opbevaret bag det indhegnede område.

Det forekommer mig meget uheldigt såfremt man - med viden om at de nuværende opbevaringsforhold ikke er tilstrækkelige - undlader at bevilge de fornødne midler til det omhandlede rum, samtidig med at de forurettede nægtes erstatning.

Jeg skal derfor meget henstille, at bilinspektørens ansøgning imødekommes.«

I skrivelse af 9. januar 1980 til justitsministeriet henstillede rigspolicechefen, at der »opføres et aflåseligt skur på arealet ved tilsynshallen i Holstebro til opbevaring af indbragte knallerter for undersøgelse af bilinspektionen«.

Justitsministeriet anmodede herefter ministeriets tilsynsførende arkitekt om en udtalelse om to konkrete tilbud vedrørende opførelse af et skur ved synshallen i Holstebro, og sagen beroede i øvrigt på generelle overvejelser i justitsministeriet om indretning af bilinspektionernes synshaller (og pladser), herunder spørgsmålet om den nærmere prioritering af de forskellige bygningsarbejder, der skulle udføres. Det fremgik, at justitsministeriet i forbindelse med opførelse af nye synshaller, søgte at imødegå tyverierne.

I skrivelse af 26. marts 1980 ansøgte A Ringkøbing amt om fri proces under en retssag vedrørende det omtalte erstatningsspørgsmål, som A for sin søn agtede at anlægge mod politimesteren i Holstebro.

I skrivelse af 16. maj 1980 anmodede Ringkøbing amt justitsministeriet om en udtalelse i anledning af A's ansøgning om fri proces.

Med skrivelse af 28. maj 1980 sendte justitsministeriet Ringkøbing amt udskrifter af to by- og herredsretsdomme (fra 1975 og 1976) vedrørende spørgsmål om politiets erstatningsansvar i sager vedrørende tyveri fra synspladser.

I dommen fra 1975, afsagt af civilretten i Slagelse, (vedrørende bilinspektionens synsplads i Slagelse) var anført følgende om sikringen af synspladsen:

»...

Om selve indhegningen har vidnet (bilinspektøren; min bemærkning) oplyst, at der omkring hele området, hvor statens bilinspektion har til huse, er opsat et ca. 1 m højt hegn, som forholdsvis let kan forceres. Selve depotpladsen er omgivet af et ca. 2 m højt, sværtmasket ståltrådshegn. De 3 dobbelte låger er af samme trådmateriale og forsynede med kraftige tilholderlåse. På de steder, hvor der ikke er låger i indhegningen, er hegnets underkant afstivet med en svær gennemgående ståltråd. Depotpladsen er anbragt på et skrånende terræn, hvorfor der ved den nordligste låge mellem dennes underkant og terrænet er en åbning på ca. 30 cm. Hverken langs lågernes overkant eller langs overkanten af den ydre eller indre indhegning er der nogen ekstra sikring i form af pigtråd eller stålpigge. Efter arbejdstids ophør er der intet personale på området, der heller ikke er under tilsyn af noget vægterkorps. Han mener, at politiets

kørende patruljer ret ofte passerer området, og han ved, at en politibetjent, der bor i nærheden, ofte om aftenen går tur med sin hund ved arealet...«

Retten frifandt politimesteren i Slagelse (mod hvem retssagen var anlagt) med følgende begrundelse:

»...

Når henses til karakteren af de sikringsforanstaltninger, der af sagsøgte er truffet for at imødegå ulovlig bortfjernelse af de i midlertidig bevaring tagne effekter, finder retten ikke, at der fra sagsøgtens side i det foreliggende tilfælde er udvist nogen forsømmelighed, der kan pådrage ham erstatningsansvar.

...«

I dommen fra 1976, afsagt af Herning by- og herredsrets 3. afdeling, (vedrørende bilinspektionens synsplads i Herning) var anført følgende om sikringen af synspladsen:

»...

Forklaringen (afgivet af bilinspektøren i Herning; min bemærkning) går ud på følgende:

Havarigården er beliggende i det nordvestlige hjørne af bilinspektionens plads. Gården er omgivet af et ca. 2 m højt trådnæt med tilsvarende høje porte mod syd. Uden for hegnet er der mod nord et temmelig tæt buskads af fyr og andre vækster, og mod vest ca. 1/2 m fra trådhegnet et 2 m højt raftehegn. Mellem raftehegn og trådhegnets sydvestlige hjørne er et lille 1½ m højt hegn, der er velegnet til at stige op på, hvis man vil over hegnet ind i havarigården. Inde i havarigården er indbragte biler og knallerter placeret. Desuden står der en kranvogn og ligger en grusdyng. Begge er velegnede til at hoppe ned på eller stå på og smide eller løfte ting over hegnet. De burde efter vidnets mening under hensyn hertil placeres andetsteds. Vidnet har endvidere forklaret, at der årligt indbringes ca. 300 knallerter til statens bilinspektion i Herning. Knallerterne henstilles i havarigården, og der er ikke mulighed for at opbevare dem anderledes, idet der ikke er arbejdskraft til f.eks. at stille dem ind i tilsynshallen om natten. Det vil ikke betyde noget, om knallerterne blev lænket sammen, idet det som regel er dele, tyve er interesseret i. Der foregår en del tyverier fra havarigården. På tidspunktet for tyveriet fra sagsøgerens knallert, blev der gennemsnitligt stjålet dele fra mellem 15 og 20 knallerter ud af de 300, man årligt får ind.

...«

Også i denne sag frifandt retten politiet (politimesteren i Herning), men med en noget anden begrundelse:

»...

Efter bilinspektørens forklaring om knallertens anbringelse i den aflåste havarigård og om gårdens indretning findes der ikke at være grundlag for at antage, at knallerten har været opbevaret på en måde, der er væsentlig forskellig fra den måde, hvorpå knallerter normalt opbevares af deres ejere. Der findes herefter ikke grundlag for at antage, at den sagsøgeren tilhørende knallert af politiet eller bilinspektionen var anbragt uforsvarligt. Det bemærkes herved, at det af værgerne anførte med hensyn til, at mange knallerter er anbragt på stedet, ikke kan føre til et andet resultat, idet dette også er tilfældet mange andre steder, hvor knallerter anbringes, for eksempel ved sportspladser og jernbanestationer.

...«

I skrivelse af 6. juni 1980 meddelte Ringkøbing amt A:

»... at amtet ikke finder tilstrækkeligt grundlag for at imødekomme ansøgningen, idet Deres søn efter de foreliggende oplysninger ikke skønnes at have udsigt til at vinde sagen.«

I skrivelse af 30. august 1980 klagede A til justitsministeriet over afslaget fra Ringkøbing amt.

I skrivelse af 24. oktober 1980 meddelte justitsministeriet A:

»... at justitsministeriet ikke finder grundlag for at ændre amtets afgørelse, da der efter justitsministeriets mening ikke er udsigt til, at De vil få medhold i Deres påstand.

De har i Deres henvendelse endvidere anmodet om, at spørgsmålet om et eventuelt erstatningskrav fra Deres søns side mod politiet i Holstebro må blive gjort til genstand for fornyet overvejelse i ministeriet.

I den anledning skal man meddele, at justitsministeriet fortsat kan henholde sig til sin afgørelse herom af 21. marts 1980, hvorefter man ikke fandt grundlag for at ændre rigspolicehens afgørelse af 29. november 1979 om afvisning af Deres søns erstatningskrav.

...«

I A's klage af 19. november 1980 til ombudsmanden anførte han:

»... politiet i Holstebro (har) i henhold til vedlagte fotokopi ... udklip af Holstebro Dagblad af 17. og 18. juni 1980 besluttet at holde politivagt ved tilsynshallen i Holstebro, som allerede den første nat gav resultat, hvorfor jeg må betragte, at politimesterens afslag på erstatning ikke er berettiget, da han hermed pointerer, at de 2 m højt trådnat ikke er tilstrækkeligt, da man har beordret politivagt ved tilsynshallens område.

...«

I en udtalelse af 8. december 1980 til ombudsmanden henholdt Ringkøbing amt sig til sin afgørelse af 6. juni 1980.

I en udtalelse af 19. januar 1981 til ombudsmanden anførte justitsministeriet:

»... at justitsministeriet for så vidt angår ansøgningen om fri proces kan henholde sig til afgørelsen af 24. oktober 1980.

Med hensyn til spørgsmålet om et eventuelt erstatningskrav kan justitsministeriet henholde sig til afgørelsen af 21. marts 1980, som er fastholdt ved skrivelse af 24. oktober 1980.

...«

I en skrivelse af 26. juni 1981 til A udtalte ombudsmanden herefter følgende:

»Ad 1:

Jeg finder ikke på det foreliggende grundlag at kunne kritisere, at justitsministeriet (og rigspolicechefen) afslag at imødekomme erstatningskravet, uden at dette er fastslået ved dom.

Jeg skal i forbindelse hermed henlede Deres opmærksomhed på, at den offentlige forvaltning kun i ret begrænset omfang har mulighed for (uden særlig bevillingsmæssig hjemmel) at imødekomme erstatningskrav, hvis berettigelse ikke er fastslået ved dom, jfr. herved finansministeriets budgetvejledning (1979), hvori følgende anføres under pkt. 61.23:

»Endvidere kan på samme måde (dvs. direkte på forventet efterbevilling; min bemærkning) afholdes udgifter, som staten *ved dom* tilpligtes at udrede, eller som det eventuelt efter indhentet udtalelse fra kammeradvokaten må anses for overvejende sandsynligt, at staten i tilfælde af et søgsmål vil blive tilpligtet at udrede. I sidstnævnte tilfælde bør særskilt forudgående tilslutning dog indhentes, hvis beløbet er af betydelig størrelse.«

Den endelige afgørelse af det foreliggende spørgsmål om det offentliges eventuelle erstatningsansvar hører som bekendt under domstolene.

I denne forbindelse har jeg overvejet at henstille til justitsministeriet, at Deres ansøgning om fri proces imødekommes, jfr. nærmere nedenfor.

Ad 2:

Efter retsplejelovens § 330 kan der - når visse økonomiske betingelser er opfyldt - efter ansøgning meddeles fri proces, såfremt ansøgeren »skønnes at have rimelig grund til at føre proces«. Ved dette skøn

lægges der i almindelighed navnlig vægt på, hvorvidt der er udsigt til, at retssagen vil få et gunstigt udfald for ansøgeren.

Justitsministeriets afgørelse om afslag på ansøgning om fri proces beror således på en skønsmæssigt præget vurdering. En sådan vurdering kan jeg efter de regler og den praksis, der gælder for min virksomhed, ikke kritisere, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

I den foreliggende sag kommer efter min mening især to forhold i betragtning ved afgørelsen af, om der bør meddeles Dem fri proces:

a) Justitsministeriet har med hensyn til det foreliggende erstatningsspørgsmål stilling som modpart i forhold til Dem. Efter sædvanlige retningslinier for inhabilitet ville ministeriet være inhabil til at træffe afgørelse om fri proces, for så vidt der forelå nogen mulighed for, at ministeriet med hensyn til den pågældende afgørelse kunne substitueres af en anden myndighed. Da dette imidlertid ikke er tilfældet, er der ikke noget grundlag for kritik af, at ministeriet har truffet afgørelse i sagen, jfr. herved Carl Aage Nørgaards Forvaltningsret - sagsbehandling (1972), s. 64. Jeg finder imidlertid, at konsekvensen af det foreliggende inhabilitetsproblem må være, at justitsministeriet anlægger en forholdsvis lempelig bedømmelse ved afgørelsen af, om fri proces skal meddeles. Jeg skal tilføje, at jeg finder, at det yderligere er en rimelig følge af ministeriets særlige stilling, at ombudsmanden i et sådant tilfælde foretager en noget videregående prøvelse af spørgsmålet, om fri proces bør gives, end normalt i sager, der angår klager over, at en sådan bevilling er afslået.

b) Som det fremgår ovenfor, har amtet og justitsministeriet ved afgørelsen om afslag på fri proces lagt vægt på, at der efter henholdsvis amtets og ministeriets opfattelse ikke er udsigt til, at De vil få medhold under en retssag. Jeg må gå ud fra, at amt og ministerium ved denne bedømmelse har lagt vægt på udfaldet af de to ovenfor omtalte retssager, der i 1975 og 1976 er afgjort af henholdsvis civilretten i Slagelse og Herning by- og herredsret.

Jeg finder det imidlertid meget betænkeligt at lægge afgørende vægt på disse domme. For det første er det meget usikkert, hvilke slutninger der kan drages fra disse domme; dels drejer det sig om by- og herredsretsdomme (medens spørgsmålet ikke er nærmere belyst ved landsrets- eller højesteretsdomme), dels er dommene begrundet i konkrete omstændigheder, hvis sammenlignelighed med omstændighederne i den foreliggende sag ikke er nærmere afklaret. For det andet er spørgsmålet om forsvarligheden af den omtalte plads ved synshallen i Holstebro (og andre tilsvarende pladser) i tiden efter afsigelsen af de to domme belyst ved forskellige yderligere oplysninger (navnlig i tilknytning til byggesagerne), bl.a. om talrige tyverier. Efter min mening er de talrige tyverier et problem af et sådant omfang, at det tilsiger overvejelser om en øget sikring. Som nævnt ovenfor er justitsministeriet da også opmærksom herpå og søger at imødegå problemet i forbindelse med opførelse af nye synshaller og ved forskellige sikringsmæssige foranstaltninger for så vidt angår tidligere opførte synshaller (pladser). Efter min mening kan der med rimelighed rejses spørgsmål om, hvorvidt den sikringsmæssige opbevaring af (bl. a.) knallerter, der har været bragt til undersøgelse hos bilinspektionen i Holstebro, har været tidssvarende og forsvarlig.

Under hensyn hertil og til, at der knytter sig en vis principiel interesse til en nærmere afklaring af spørgsmålet om politiets erstatningsansvar i den omhandlede henseende, samt under hensyn til de synspunkter, jeg har anført ovenfor under a, har jeg fundet det rigtigst at henstille til justitsministeriet, at Deres ansøgning om fri proces imødekommes.«

I skrivelse af 8. juli 1981 underrettede justitsministeriet mig om, at ministeriet havde sendt sagen til Ringkøbing statsamt med bemærkning om, at ministeriet fandt det rettest, at A fik meddelt fri proces, og statsamtet har herefter imødekommet A's ansøgning.

Supplerende oplysninger om sagen

Ved Holstebro rets dom af 30. april 1982 blev politimesteren i Holstebro dømt til at betale A erstatning for det omhandlede tyveri af dele af en knallert. I præmisserne anførte retten følgende:

»Som det fremgår af sagens oplysninger, havde bilinspektionen i Holstebro allerede i oktober 1974 på grundlag af »adskillige tyverier« ansøgt om, at der måtte blive bygget et opbevaringsrum til bl.a. knallerter, der var indbragt til undersøgelse. Det fremgår videre af sagens oplysninger, at der i de følgende år skete adskillige tyverier på den omhandlede plads, og at disse ofte blev forøvet ved, at man klippede hul i hegnet. Herefter og når henses til de særlige forhold på pladsen - den ligger i et industrikvarter, der må betegne som øde om natten, hvorhos der inden for hegnet er et område med tæt buskvækst, hvor tyve kan arbejde uforstyrret om natten - finder retten, at der tidligere - i alt fald inden september 1979, da det her omhandlede tyveri fandt sted - burde have været truffet sådanne forholdsregler som for eksempel de, der blev foreslået af bilinspektionen. Omkostningerne herved vil næppe kunne være blevet urimeligt store, hvorved bemærkes, at ejerne af knallerterne må finde sig i og er uden indflydelse på opbevaringsmåden. Tidligere pådømte søgsmål om tyveri fra andre bilsynshaller synes ikke at afgive argumenter herimod.

På denne baggrund finder retten, at det sagsøgte embede i denne sag må være ansvarlig for det tab, sagsøgeren har lidt ved tyveriet.

Med hensyn til rentepåstanden skal bemærkes, at der ikke ses at burde analogiseres fra reglerne i forsikringsaftaleloven, hvorfor der alene findes at burde gives renter fra sagens anlæg jfr. rentelovens § 2.«

Ved vestre landsrets dom af 21. november 1983 (UfR 1984, s. 153) blev Holstebro rets dom stadfæstet af de grunde, som var anført i dommen.